



ننگیالی - بخرکی

ز مور په قسمت کي لکه چي یوازي اوبنکي او غم دی؟

د شهید عبدالمجید بابي په ناگهاني شهادت سره: نن پښتانه منورین، بیا دیوه داسي غم سره لاس او گریوان دي چي تیر غم یې خای پر خای هیرسواو یوبل غم ورسره جمعه سو، د تیرو غمونو اوبنکي خولا تر اوسه نوې وچي سوي، چي نورو اوبنکو سیلاب وکړ، ددی مظلوم پښتون ملت گناه څه ده؟ نن د پښتنو هغه د قلم، علم او ادب خلک په نښه کیري. دهراته بیا تر با جوړه او هغه سيمي چي پښتانه په کښي میشت دي، هر ورځ په لسه او پښتانه وژل کیري، دنړۍ ستر سرمايډاري هیوادونه دناتوپه نظامي تشکیل سره دیموکراسۍ تر نامه لاندې، ددی هیواد په دننه کي هغه ظلمونه، ناخوالي او غیري بشري کړني سرته رسوي، چي ز مور نړۍ یې په تیرو وختونو کي بیلگه نه لري، نړۍ خپل بیلانس دلاسه ورکړی دی. امریکایان د ملتونو، قومونو او هیوادونو په ژوند او راتلونکي باندې لوبي کوي. ز مور په هیواد کي تر اتیافیسده ډیر خلک غواړي، چي اشغال گر قوتونه دي نور ز مور د ظلم څخه لاس واخلي او دا خوره دي نور افغانانو ته ورپریردي، په څو خوږو شعارونو دي، ددی خاوري تمامیت، آزادي، رفاه استقلال نه را نیست او نابوده کوي. افغانانو د تاریخ په اوږدو کي هم آزادي په خپلو متواخیستي وه، هم یې په قدر پوهیږي، هم یې دهیواد په دننه کي خپله دیموکراسي لرله او هم یې ساتلې وه، خو هغه وخت چي خارجي مداخلې را پیل سوي، نو یې هم ز مور ټوله روبنایي بنسټونه را خراب کړه. نن ورځ چي دناتو ۴۴ هیوادونه د امریکايي اشغال ملاتړي دي، په هیواد کي تر بل هر وخت امنیت خراب او د افغانانو ژوند، فرهنگ، کلتور ته سخت گواښ متوجه دی.

د شهید عبدالمجید بابي پرمړینه، نه یوازي دهغه منوره کورنۍ بلکي؛ ټول لراوبر پښتانه او افغانان ژاړي، پر کندهار د ماتم تور لوگی گرځي. د غم کمبله مو تولیدل نه لري، داوبنکو د ستمالونه موداوبنکو توان نه لري، پر پښتنو خو بنونځی، علمي مؤسیسي و تړل سوې اوس هغه څه چي د پخوانیو وختونو راپاته منورین او د قلم خاوندان دي هغه هم

يو، يورا څخه اخيستل كيري. زه دخپل ځان او داحمدشاه بابا دعلمي ادبي ټولني په استازيتوب ددولتي چارواكو څخه غواړم چې ددغسي شخصيتونو ،دقلم دځاوندانو او منورينو ژوند ته پا ملرنه وكړي. هغوی ته كورونه دامن په ځای كې وركړل سي، اودمخافيزنوپه وسيله سره هغه وسائل سي. او دشهيد عبدالمجيد بابي قاتلان بايد ونيول سي اوددولت يا قانون ومنگولوته دي وسپارل سي ،په دې باب نه يوازي دولت بلکې ؛ددولت دخالفينو څخه هم زما غوښتنه دا ده ،چې ددغسي هيوادپالوژوندته پاملرنه وكړي. كه نه ددې قوم اينده په تاريخي كې ده اويوه سخته دسيسه پښتون قوم ته متوجه ده.

نن چې شهيدبابي زموږ په منځ كې نسته دايوه لويه ضايعه بولم، هغه په كندهار كې دكلتور، ادب اومذهبي بنسټونو دپاره ، دويار وړ خدمتونه كړي وه. دهغه په مرسته په كندهار كې موزيم دبيا دپاره فعاله سوه ، هغه دكندهار هغه كتابخانه ، چې دمجاهيدنو په وخت كې په خپل منځي جنگونو كې په سل كې اتيا فيصده خرابه سوې وه بيرته ورغول . اوددولتي مطبعي ماشينونه يې هم دبيا لپاره سمبال كړه ، شهيد بابي ، په كندهار كې داطلاعات او كلتور په برخه كې ډيرو ټولنو، رسانيو ته دخپرونو چانسونه برابر كړه، وشهيد عبدالمجيد بابي ته داطلاعات او كلتور هغه دكړاوه ښكه ؛خو مهمه چوكی وړ په برخه سوه چې په پخوا كې هم دافغانستان هغه ډيرو لوورو ليكوالان اودوخت نامتو دقلم پرېشتي پر نوموړي مقام ناست وه. كه څه هم نوموړی رياست په ۱۳۰۱ هـ ش كال منځ ته راغلی و. چې تر اوسه يې مور په كارنامو افتخار كوي. لکه : مرحوم عبدالعزيز خان ، مرحوم عبدالحی حبيبي صاحب ، مرحوم عطايي صاحب ، مرحوم اغامحمد كرزى صاحب ، مرحوم ايوبي صاحب ، مرحوم عبدالصمد ويسا صاحب ، مرحوم محمد علم بڅركی صاحب اوداسي نور منورين ، چې نوموړی رياست يې پرمخ په برياليتوب سره وړی. او دطلوع افغان نامتو وړ ځپانه يې چلول ، شهيد بابي صاحب هم نوموړي وړ ځپانه او دكندهار كلتوري ارزښتونه په ډير هوښيارانه توگه پر مخ بيول. دنوموړي شهادت نه يوازي دكندهار فرهنگيان نا ارامه كړه . بلکې دټولو پښتنو وړنيو افغانانو دپاره يوه نه جبرا كيدونكې ضايعه ده . داحمدشاه بابا علمي ادبي ټولنه دهغه كورنۍ اود شهيد دوستانو او پلويانو ته دزره له كومي تسليت وايي اودايوه نه جبرانيدونكې پيښه گڼي خدای دي دته جنتونه وړ په نصيب كې . (انالله وانا اليه راجعون)

داحمدشاه بابا دعلمي - ادبي ټولني مشر

ننگيالی بڅرکی

